

't Blijf een mysterie

Naodät ik op de leste dag van 't veurige jöör de boskop kregedät de vrouwe nao aer aoverlieden begraven zol willen wörren . . ek aer evraogd of ik aer dan de ölten jässe mogge maken.

Dät lèk missskien wel vremd, maer zodoende kon ik der iets perseunlijks van maken. Ik mosse mi'j wel èven op internet oriënteren aover de regelgèving umtrend liekbezörging en wat mag en kan veur 't (*zelf-*) maken van een grafkiste.

In jannewaeri bin-k dan ook, *op elk moment dät mantelzörgtaken dat (nog) toelieten*, steeds èven naor 't atelier egaon. Eb wat materiaal bi'j mekaere ezöch en döör, *zo rap as 't maer kon en met de neudige tussenpozen*, een ölten jässe veur aer van ebouwd.

Deur verfraaiingen an te brengen met, *deur de vrouwe zelf emaaakte, van theezakkies evouwen, pepieren bluumpies*, is 't now "**aer perseunlijk object**" ewörren.

Umdät de vrouwe de opmerking maakten . . "**döör zie ik strakkies zelf niks van**". . e-k de kiste op onderstel van een bolderkörre eknupt en, *undanks de snee'j*, gewoon lopend naor uus e-aald.

Twiefelend of zij der wel in zollen passen wol de vrouwe dät wel èven preberen, *maer döör wol ik niet an* . . en dät gonk dus ook niet deur . . . *ik adde aer der van mien lèven niet meer uut ekregen !*

In die tied van aer ziekenusopname in februaeri kon ik mooi èven een matrassie veur in de kiste maken. Simpelweg een ketoenen oeslaken op maote knippen dichte nei'jen en de vulling der in. Ik adde ier graag gedreugde **onze-lieve-vrouwe-beddestro** of anders **walstro** veur willen gebruiken, maer dät gruuien toen (*nog*) niet en dus mos ik mien eil zuken in oltkrullen, dät e-k altied wel en in dit geval was 't ook nog van 't eigenste gebruikte olt.

De tied ef wel eleerd . . . oe onverwachter de anfallen van verslechtering kommen . . . des te langer duren een acceptabel erstel.

Met kunst en vliegwärk (*Antibiotica en Prednison der in stoppen en maer kieken wat 't wörren*), ebben ze aer der steeds nog weer deur-e-slept.

Maer de anfallen van *Dyspneu* kwammen steeds vakerder en met alsmaer körter wörrende tussenposen. En juist die momenten van verslechtering zetten de vrouwe steeds weer an 't denken. Vandöör da-k ook de vraoge kregte wat de meugelijk-eden bint van cremasie en o-j der dan niks van vulen?

In kört . . . de wens van begraven te willen wörren is now de wens cremeren . . . as zij dan ier thuis mag blieden umme zomeugelijk laterder samen uut-estruuid te kunnen wörren.

Ik ebbe der weer een (wärk-)opdracht bi'j. Ik nemme de leste jören al gien opdrachten meer an . . . maer dissent leg ik mi'jzelf op.

't Maken van een . . . "**Urn**".

Die oeven netuurlijk mörgen nog niet klöör te wèèn . . . dät kan makkelijk achterof, maer ik wete al wel wat o-k wille maken . . . een "**Dodecaëder**" as Urn.

Naost 't lèven . . . blif ook de dood . . . een mysterie !